

Mødet den 14. Marts 1907.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Harald Jensen, Müller og Sabroe.

1. (J. Nr. 175—1906). I Anledning af et Andragende fra **Sporvejsselskabet** om at faa overladt det Øst for Remisepladsen beliggende Areal paa ca. 3000 □ Alen, paa hvilket Selskabet agtede at opføre en Administrationsbygning, imod en aarlig Leje af 12 Øre pr. □ Alen, saalænge Arealet ikke bebyggedes, havde Skovudvalget indstillet at imødekomme Sporvejsselskabet, dog at Lejeafgiften skulde udredes ogsaa efter, at Arealet var bebygget, og imod at Selskabet indtil da holdt det beplantet og indhegnet paa en passende Maade.

Formanden meddelte, at Sagen havde staaet paa i længere Tid, og at Sporvejsselskabet gentagne Gange havde henvendt sig til Udvalget om at leje en Plads Øst for Remissen for derpaa at opføre Administrationsbygning og Ventesal. Selskabet havde gjort gældende, at det rettelig burde have Arealet overladt gratis. Udvalget forment imidlertid, at derom kunde der ikke være Tale, men man maatte forlange 12 Øre pr. □ Alen i Leje, hvilket svarede til en Salgspris af 3 Kr., og at Selskabet maatte forpligte sig til at holde Arealet beplantet og indhegnet.

Filtenborg var velvillig stemt overfor Forslaget, men mente, man burde forlange, at Selskabet indrettede en ordentlig Ventesal.

Formanden vidste ikke, om Byraadet efter Koncessionen var berettiget til at stille et saadant Forlangende.

J. C. Petersen syntes ikke, man skulde stille smaalige Fordringer, men være Selskabet taknemlig for, at det vilde pynte lidt op der ude.

Indstillingen vedtoges.

- 2 (J. Nr. 228—06). Indstilling fra Udvalget for Bygninger og Inventar om Fordelingen blandt Byens Malermestre af de ved Kommunens Bygninger paatænkte **Malerarbejder** i Aaret 1907—08.

J. C. Petersen oplyste, at Fordelingen af det kommunale Arbejde ofte havde givet Anledning til Uro blandt de yngre Malere, som mente sig forfordelte, men Udvalget havde nu ved det fremlagte Forslag gjort sig Ulejlighed med at finde en Form, som Mestrene kunde være tilfredse med. Selvfølgelig kunde det nedsatte Udvalg ikke paa- byde de forskellige Udvalg at benytte den Mester, der var udpeget, men man var af den Anskuelse, at det vilde bringe Ro i Lejren, hvis Udvalgene vilde give Tilsagn om at gøre dette.

Simonsen beklagede, at Udvalget ikke havde vist mere Imødekommenhed overfor Mestrenes Andragende, som han fandt meget rimeligt. Ifølge Andragendet ønskede Mestrene, at Arbejdet deltes saaledes, at hver Mester kunde faa for 5—600 Kr. Arbejde, men Udvalget var ikke gaaet videre end til at medtage en halv Snes nye Mestre, saa der nu vilde blive 1200 à 1300 Kr. til hver. Kasernens Arbejde, som sidste Aar havde givet en Mester Arbejde for ca. 1000 Kr., en anden henimod 3000 Kr., var efter Udvalgets Indstilling nu givet til 3 Mestere, skønt det efter Andragendet vilde give Arbejde til 5 eller 6 Mestre. Han fandt det forstaaeligt, at Mestrene var utilfredse med en saadan Ordning, og henstillede, at Udvalget delte Ar-

bejdet, som Mestrene ønskede det, i Portioner paa 500 à 600 Kr.

Jakob Jensen var enig med Hr. Simonsen. Iøvrigt fandt han det vanskeligt for Udvalgene at kontrollere det Arbejde, som tildeltes de forskellige Mestre, og han var ikke tilfreds med den Kontrol, som Kaptajn Springborg øvede. Skoleudvalget havde saaledes modtaget nogle utilfredsstillende Regninger, alle attesterede af Hr. Springborg, og deriblandt en paa 60 Kr., som vedkommende Mester efter Udvalgets Paatale nedsatte til 36 Kr. Samme Mester fik imidlertid de andre Poster sat op, saa han naaede den samme Hovedsum.

Dette var kun et Eksempel blandt mange, — der var saaledes ogsaa fra en Tømremester en attesteret Regning, der ikke var, som den burde være, — men saadanne Forhold viste, hvor vanskeligt det var for Udvalgene at indlade sig paa Kritik af de indsendte Regninger, og det vilde derfor sikkert være rigtigt, at Byraadet lod Hr. Springborg vide, at de vedtagne Summer nogenlunde maatte overholdes, eller at man etablerede en anden Kontrol.

Naar Hr. Simonsen ankede over Fordelingen af Arbejdet ved Kasernen, var dette sikkert meget berettiget, og det var utvivlsomt, at der var mange dygtige Mestre, der kunde være lige saa berettiget som Hr. Carstensen til dette Arbejde. Han vilde derfor henstille, at man fulgte Mestrenes Andragende.

J. C. Petersen var af den Mening, at Udvalget havde søgt at imødekomme Andragerne, og han antog, at Hr. Simonsens Omtale af Arbejdet paa Kasernen beroede paa en Misforstaaelse. Dette Arbejde havde været paa ialt ca. 2800 Kr., hvoraf den ene Mester havde faaet 1800 Kr. og den an-

den 1000 Kr. Normalt løb Kasernens Arbejde imidlertid langt fra saa højt op, det var kun omtrent hvert 20. Aar, naar der blev foretaget større Reparationer.

Løvrigt vilde han hævde, at Malerarbejdet var fordelt i Portioner til 5 à 600 Kr., og at man alt-saa var i Overensstemmelse med Malernes Ønsker. Naar den nye Skole blev færdig, kunde yderlig endnu et Par Mestre komme med.

Selvfølgelig maatte Hr. Springborg rette sig efter Byraadets Beslutninger og tage dettes Fordeling af de forskellige Arbejder til Følge.

Nørgaard fandt, at Arbejdet efter Hr. J. C. Petersens Oplysninger var fordelt, som Mestrene ønskede det, men han vilde slaa fast, at Udvalgets Fordeling kun maatte betragtes som en Henstilling til de forskellige Udvalg om at benytte de udpegede Mestere.

Simonsen var overrasket over Hr. Jakob Jensens Udtalelser, der kunde tyde paa adskillig Svamp i visse Forhold, og han kendte Hr. Jakob Jensen saa meget, at han fuldstændig fæstede Lid til de fremkomne Udtalelser. Hvis det var rigtigt, at der blev attesteret ublu Regninger, maatte det staa galt til med den kommunale Administration, og det vilde derfor sikkert være rigtigt, at man overvejede Nedsættelse af en Kontrolkomité.

Han vilde indrømme, at han havde misforstaaet Fordelingen af Arbejdet ved Kasernen, men naar dette Arbejde dog havde været til 2800 Kr., burde det have været fordelt til 5 à 6 Mestere, og han vilde fastholde, at man burde imødekomme Mestrenes Andragende ved at dele alt Kommunens Malerarbejde i Portioner paa 500 à 600 Kr.

Lotttrup kunde slutte sig til Hr. Nørgaards Udtalelse om, at Fordelingen kun maatte betragtes

som en Henstilling, men at det iøvrigt maatte overlades de forskellige Udvalg at afgøre, hvilke Mestere de vilde benytte. Hvis de øvrige Fag stillede lignende Krav som Malerne, vilde Byraadet let blive umyndiggjort, og derfor fandt han, at de kommunale Arbejder altid burde udbydes til Licitation.

Vestesen kunde gaa med til Udvalgets Forslag, da han fandt det rigtigst, at en kommunal Institution, naar den skulde have noget Malerarbejde udført, straks kunde sende Bud til vedkommende Mester, eller vilde det blive altfor vidtløftigt.

Formanden tvivlede om, at man yderligere kunde fordele Kasernearbejdet.

Mousten mente, at de udpegede Mestere ikke maatte anvendes uden Indstilling fra vedkommende Udvalg, og at Hr. Springborg ikke kunde antage Mestere til de forskellige Arbejder.

Nørgaard maatte fastholde, at hvis et Udvalg var utilfreds med en Mester, maatte det være berettiget til at betyde Hr. Springborg, at det ikke vil benytte vedkommende Mester mere.

Jakob Jensen havde Beviser for, at der var Forskel paa Hr. Springborgs Optræden overfor de forskellige Udvalg.

Nørgaard vidste ikke, hvorledes Hr. Springborg optraadte overfor andre; men maaske Hr. Springborg, som havde et betydeligt Arbejde, undertiden kunde tage Sagen lidt lettere end rigtigt var. Iøvrigt vilde han finde, at de forskellige Udvalg kunde anvende de respektive Inspektører til at føre Kontrol, ikke for at udvise Mistillid til Hr. Springborg, men for at yde ham Assistance.

Filtenborg vilde finde det rimeligt, at et Udvalg, som fandt en Regning uforholdsmæssig høj, nærmere undersøgte Sagen, selv om Regnin-

gen var attesteret. Han havde flere Gange været med til at sende saadanne Regninger tilbage.

S a m u e l s e n forstod ikke, hvorfor Hr. Springborg skulde attestere Regningerne for nogle Udvalg, da han ikke gjorde det for alle. Skoleudvalget kunde ligesom andre Udvalg selv attestere sine Regninger.

M o u s t e n vilde finde det naturligt, at Overlærerne medvirkede ved Kontrollen og attesterede Regningerne.

V e s t e s e n mente, at man derved let vilde komme ind paa noget forkert, idet man ikke maatte forlange, at Overlærerne skulde have Forstand paa saadanne Forhold, da de ikke var bygningskyndige. Kontrol i al Almindelighed kunde Overlærerne nok føre, men den bygningskyndige Assistance kunde ikke undværes.

Til Hr. Jakob Jensen vilde han sige, at man ikke altid af det færdige Arbejde kunde se, hvor meget Arbejde det havde kostet, saa man skulde vogte sig for at gøre Uret. Jo simplere et Arbejde saa ud, jo mere Arbejde var der tit lagt i det.

N ø r g a a r d vilde heller ikke gaa med til helt at overlade Overlærerne Kontrollen, men de burde, som fremhævet af Hr. Moustén, tage Del i den.

S i m o n s e n kunde støtte Tanken om, at Kontrollen med de kommunale Etablissementer blev taget fra Hr. Springborg og overladt til Kommunens Inspektører. Han havde den Opfattelse, at Hr. Springborg ikke var stillet saa selvstændigt, at hans Kontrol blev virksom i den Grad, som ønskeligt var, eftersom Hr. Springborg var i Besiddelse af forskellige indbringende Hverv, der kunde gøre ham afhængig af de Mænd, han skulde kontrollere, og disse Mænd var ikke bange for at gøre deres Magt gældende. Det kunde godt være, at

Hr. Springborg ikke tog Hensyn hertil, men alligevel vilde det være rigtigst, at den kontrollerende Del af hans Arbejde blev lagt over paa andre af Kommunens Embedsmænd.

Mousten ønskede ikke, at Overlærerne alene skulde udøve Kontrollen.

J. C. Petersen paapegede, at Fordelingen af Arbejdet kun var en Henstilling til de forskellige Udvalg, som naturligvis maatte have Ret til, naar de ikke var tilfreds med vedkommende Mester, selv at bestemme, hvem de ønskede, derved blev det jo heller ikke Hr. Springborg, der antog Mestrene.

Det var rigtigt, hvad Hr. Mousten sagde, at Overlærerne kunde deltage i Tilsynet, men man maatte have et Overtilsyn, for at Haandværkerne kunde faa ens Behandling over hele Byen.

Lottrop var af den Anskuelse, at Overlærerne vilde betakke sig for at føre Kontrollen, særlig da de fleste Arbejder udførtes i Ferierne, naar Overlærerne som Regel var bortrejst.

Nørgaard syntes, at Hr. Simonsens Beskyldninger mod Hr. Springborg var vel haarde, da Hr. Springborg, hvis det fremførte var Tilfældet, jo heller ikke vilde være i Stand til som Bygningsinspektører at føre virksomt Tilsyn med Opførelse af Bygninger. Forhold som de anførte skulde man ikke komme ind paa her.

J. C. Petersen fandt ligeledes, at man dømte Hr. Springborg lovlig haardt, og han vilde erindre om, hvorledes Hr. Springborg for nogle Aar siden for frem imod Haandværkerforeningen. Hans Indgreb den Gang vidnede om, at han var en meget selvstændig Mand, der ikke var bange for at optræde skarpt.

Simonsen vilde spørge Hr. Nørgaard, om han havde sagt noget, der ikke passede eller var urigtigt.

Nørgaard vidste ikke, hvad der var sket, eller ikke sket, men selv om man var misfornøjet med en Mand, hvad man havde Lov til, maatte man ikke i en offentlig Forsamling insinuere, at en Mand ikke varetog sin Pligt, uden at man dokumenterede sine Ord.

Formanden havde forstaaet Hr. Simonsen saaledes, at Hr. Springborg stod i en saadan Stilling, at man kunde antage ham for afhængig.

Simonsen var forbavset over at høre Tale om Pligtopfyldelse, da der just nu hang en Overretsdømme over Hr. Springborgs Hoved for Pligtforsømmelse.

Nørgaard havde ikke talt om Pligtopfyldelse, men fordi en Mand havde forsyndet sig, havde man ikke Lov til at sigte ham, som det havde forekommet ham, Hr. Simonsen havde gjort.

Filtenborg forstod ikke, at Hr. Springborg skulde staa i Afhængighedsforhold til Haandværkerne, da vel kun ca. $\frac{1}{5}$ af Byens Ejendomme ejedes af disse.

Formanden vilde antage, at Byraadet fulgte Indstillingen, og at det henstilledes til Udvalgene i det væsentlige at følge den foreslaaede Fordeling af Arbejdet mellem de forskellige Mestere.

Det vedtoges at henstille til de vedkommende Udvalg i det væsentlige at følge den i Indstillingen foreslaaede Fordeling.

3. (J. Nr. 408—06). Udkast til Skrivelse til Sognepræsten i Viby angaaende eventuelt Køb af et Præsteembedet tilhørende Areal til Inddragning under den ny **Kirkegaard** paa Marselisborg Mark.

Udkastet var saalydende:

»Ved Skrivelse af 8. Januar d. A. har Hr. Pastoren hertil oversendt en Dem af Stiftsøvrigheden meddelt Skrivelse af 18. December f. A. fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, i hvilken Skrivelse Ministeriet — under Hensyn til den fra Kirkegaardsbestyrelsen her fremkomne Forespørgsel om, hvorvidt en Viby Præsteembede tilhørende Eng paa ca. 13000 □ Alen kan erholdes til Købs — beder oplyst, om Byraadet mulig maatte ønske at erhverve for Kommunen yderligere Dele af Præstegaardens Jorder, samt — i benægtende Fald — om Byraadet maatte være i Stand til og villig til at erklære sig over et af Mejeriejer Sloth fremsat Tilbud om Køb af en Del af Præstegaardens Jorder.

I Anledning heraf tillader man sig at meddele, at Byraadet, fremdeles maa ønske at erholde den omtalte Eng (ca. 13000 □ Alen) til Købs, for at kunne inddrage den under Anlæget af den projekterede ny Kirkegaard Vest for Byen, men at Aarhus Kommune ikke har nogen Grund til at søge at tilkøbe sig nogen yderligere Del af Præstegaardsjorderne. Hellerikke har Byraadet noget saadant Kendskab til Jordernes Værdi i Viby — idet der i lang Tid tilbage ikke er sket Salg af Kommunens tilgrænsende Jorder, — at man tør udtale sig angaaende det ommeldte af Mejeribestyrer Sloth fremsatte Tilbud.

Forsaavidt Ministeriet fremdeles har udbedt sig en Udtalelse fra Byraadet om, hvorvidt der mulig kunde træffes et Arrangement mellem Byraadet og Præsteembedet saaledes, at der kunde udlægges Veje til en eventuel Udstykning af Præstegaardens Jorder over Kommunens tilgræn-

sende Jord, skal man bemærke, at en Bebyggelse af den Del af Kommunens Jorder, der grænser op til eller dog er beliggende i nogenlunde Nærhed af Præstegaardens Jord, utvivlsomt i hvert Fald først vil ske saa langt ud i Fremtiden, at Kommunen ikke nu kan have en saadan Interesse i at lægge Veje o. lign. over disse Jorder, at der deri kunde være tilstrækkelig Anledning for Kommunen til at træffe et Arrangement som det af Ministeriet ommeldte.

Byraadet maa derfor indskrænke sig til sit tidligere fremsatte Tilbud om at købe den ommeldte Eng, hvilket Tilbud man herved præciserer nærmere derhen, at man er villig til i Kjøbesum for Engen at yde et Beløb af 1000 Kr«.

Formanden ansaa ikke Sagen for synderlig vigtig, men da den stod i Forbindelse med Planen om den nye Kirkegaard, havde Kirkegaardsbestyrelsen fundet det rigtigst at købe den omhandlede Parcel og derfor henvendt sig til Sognepræsten og Ministeriet. Resultatet var den fremlagte Skrivelse fra Ministeriet.

Imidlertid havde det vist sig, at den projekterede Havnebane vilde komme til at gennemskære Kirkegaarden, hvad der vilde være en ret alvorlig Historie, og man havde derfor gjort Statsbanerne opmærksom paa dette uheldige Forhold og anmodet disse om at iværksætte nærmere Undersøgelser. Det viste sig saa, at Havnebanen kunde lægges saaledes, at den fulgte den sydlige Side af Kirkegaarden, men derved vilde den netop indtage den omhandlede Parcel. Da det imidlertid var usikkert, hvad det endelige Resultat med Havnebanen vilde blive, og da Møjeriejer Sloth ogsaa ønskede at købe Parcellen, fandt Kirkegaardsbestyrelsen det stadig for heldigst, at man

erhvervede dette Grundstykke og saa gik i Gang med Anlæg af Kirkegaarden. Skulde Havnebanen saa over Parcellen, fik Byen sine Udgifter dækket ved Ekspropriationen.

Af Ministeriets Skrivelse syntes det endvidere at fremgaa, at Ministeriet ønskede gode Raad angaaende Værdien af Præstegaardens Jorder, men da man ikke fandt det heldigt at komme ind paa Forhandling om eventuelle Gader og Veje, foreslog man at svare Ministeriet i Overensstemmelse med det forelagte Udkast.

Magnus Nielsen vilde henlede Opmærksomheden paa det uheldige i, at Havnebanen, hvis den blev lagt noget sydligere, muligvis kunde komme i Forbindelse med Viby, uden at Aarhus fik noget med det at gøre, og han kunde derfor anbefale, at man ikke nøjedes med at købe Parcellen, men erhvervede saa meget Jord, at Byen ejede et Stykke mellem Viby og Havnebanen.

Formanden gjorde opmærksom paa, at man intet positivt vidste om, hvor Havnebanen vilde komme til at ligge.

Magnus Nielsen mente ikke, der vilde være stor Risiko ved at erhverve et Stykke Jord Syd for Havnebanen.

Jakob Jensen vilde finde dette rigtigt, hvis man kunde forbyde Statsbanerne at forlægge Havnebanen endnu mere Syd paa, men da det ikke kunde lade sig gøre, vilde han anbefale, at man købte den Grund, hvorom Talen var, og saa gik i Gang med Anlæg af Kirkegaarden. Byen havde vist sig meget langmodig overfor Statsbanerne, men man kunde ikke vedblivende udskyde Anlægget af Kirkegaarden.

Jul. Andersen anbefalede Indstillingen fra Udvalget, da det kun drejede sig om en ringe

Sum, og da det vilde være uheldigt, om Jorden gik over paa andre Hænder. Hvis Banen kom til at gaa sydligere end paatænkt, vilde der ikke være nogen Fordel ved at eje en Strimmel Jord, der ingen Værdi var i.

Magnus Nielsen fandt netop, det vilde være af stor Betydning for Byen at eje en Strimmel Jord, selv om den kun var paa faa Alen, paa den anden Side af Banen, og han troede ikke, at Banen blev lagt længere Syd paa, da det der vilde være nødvendigt at foretage meget store Udgravninger. Iøvrigt ønskede han gerne at fremskynde Anlægget af den nye Kirkegaard.

Nørgaard forstod godt Hr. Magnus Nielsens Tanke, men han troede ikke, den lod sig gennemføre, hvorimod den sikkert vilde forhale Sagen, og han vilde anbefale, at man gav Udvalget Bemyndigelse til at gaa videre med Forhandlingerne om Købet af Parcellen.

Samuel sen vilde anbefale, at man fulgte Udvalgets Indstilling for at faa Gang i Arbejdet.

Jul. Andersen maatte tilraade, at man ikke gik altfor rask frem, da det vilde være meget kedeligt, om Havnebanen kom til at skære midt igennem Kirkegaarden eller gaa altfor tæt op ad Kapellet. Sagen var noget forhalet netop af Hensyn til disse Forhold, men om man fik Kirkegaarden anlagt et halvt eller et helt Aar før eller senere kunde ikke spille nogen Rolle, da der paa Nordre Kirkegaard var Plads endnu en 5—6 Aar, og da Driften af to Kirkegaarde vilde være dyrere end Driften af een.

Magnus Nielsen saa gerne, at man stemte for Forslaget, men ønskede, at Udvalget fik Bemyndigelse til at erhverve et Stykke Jord paa den anden Side af Landevejen. Risiko en ved at

give et Par Tusinde Kroner ud dertil vilde ikke være stor, selv om Banen blev lagt sydligere.

Formanden forstod ikke, hvortil dette skulde nytte, da man ikke vidste, hvad der skulde eksproprieres, og man kunde paa den Maade blive drevet længere og længere ud.

Samuel sen syntes, at Sagen nu var fuldt belyst og anbefalede Vedtagelse af Indstillingen.

Formanden gjorde opmærksom paa, at det af Hr. Magnus Nielsen rejste Spørgsmaal ikke vedkom Kirkegaardsbestyrelsen.

Magnus Nielsen indrømmede dette, men maatte betone, at det var lettere at købe paa en end paa flere Gange.

Nørgaard troede ikke, der vilde være noget vundet ved at erhverve en Strimmel Jord paa den anden Side af Banen.

Udkastet vedtoges, idet der dog tilføjes, at Kommunen mulig vilde være villig til for en passende Pris ogsaa at købe et Areal Øst for Skanderborg-vejen.

4. (J. Nr. 466—06). Indstilling fra Udvalget for Belysningsvæsenet om, at Installatør **S. Deleuran** ikendes en Bøde paa 100 Kr. for Overtrædelse af Instruksens § 1.

Vestesen meddelte, at Bestyrer Gunst ankede over, at Deleuran ikke anmeldte de Installationer, han udførte, og ikke udførte dem efter de i Instruksen tilladte Metoder. Man foreslog derfor i Overensstemmelse med Instruksen, at Deleuran ikendtes en Bøde af 100 Kr.

Tiltraadtes.

5. (J. Nr. 419—06). I Anledning af et Andragende fra **Elektriker Dressler** om, at Byraadet vilde tilbagekalde sin i Mødet den 24. Januar d. A. tagne

Beslutning om Inddragelsen af hans Autorisation vedtog Byraadet i Henhold til en fra Udvalget for Belysningsvæsenet indhentet Erklæring at fastholde sin tidligere Beslutning.

Vestesen oplyste, at Dressler besværede sig over, at Installationsretten var frataget ham; men af hans Skrivelse fremgik det tydeligt, at han optraadte som Straamand for Johansen, og et saadant Forhold tillod Loven ikke. I sin Skrivelse erklærede Dressler Bestyrer Gunsts Udsagn for Usandhed, men Hr. Gunst ønskede ikke at drage ham til Ansvar.

Formanden gjorde opmærksom paa, at der kun var brugt Udttrykket »Usandhed«.

- 6 (J. Nr. 493—06). Indstilling fra Udvalget for Belysningsvæsenet angaaende indkomne Licitationsbud paa Levering af 16000 Tons **Kul til Gasværket.**

Vestesen forklarede, at skønt nogle af de andre Kulsorter kunde købes billigere, anbefalede Udvalget dog at antage Hans Broge & Co.'s Tilbud paa Levering af Londonderry, idet man ansaa dette Tilbud for det fordelagtigste. Man havde prøvet at benytte Tyne Main, men det havde vist sig, at disse Kul gav 18 % mindre Gas end Londonderry, og at de Cokes, der udvandt af disse Kul, var af mindre god Kvalitet.

Firmaet vilde levere Londonderry for 15 Kr. 99 Øre pr. Ton, men dertil kom Losningsomkostninger 35 Øre og Indgangstold, saa Prisen vilde blive 1 Kr. 74 Øre dyrere end paaregnet i Budgettet. Differencen mente man dog kunde indvindes ved at forhøje Cokesprisen, som for Øjeblikket var meget lav. Udvalget havde i Vinter tænkt paa at sætte Prisen op, men besluttede dog at vente til næste Sæson.

Skønt Prisen, 15 Kr. 99 Øre, var lav i Øjeblikket, vilde Udvalget dog anbefale, at man nu nøjedes med at købe det halve af det paaregnede Kvantum, eftersom Kulpriserne viste nedadgaaende Tendens.

Jakob Jensen indrømmede, at det var smukt, at Udvalget ikke i Vinter satte Cokesprisen op, men hvis Værket nu købte Kul til dyre Priser og satte Cokesprisen op, blev man vist snart nødt til at sætte den ned igen, hvis Kulpriserne stadig gik nedad.

Lotttrup fandt det meget fornuftigt nu kun at købe dette halve Kvantum Kul og saa se Tiden an med Indkøbet af Resten.

Samuel sen vilde paatage sig Ansvaret for, at Cokesprisen ikke var blevet forhøjet. Man havde 1600 Tdr. Cokes paa Lager, saa han kunde ikke se nogen Grund til i Vinter at hæve Prisen.

Jakob Jensen ansaa Cokeshandelen for en udmærket Forretning for Kulhandlerne. Han ønskede ikke at øve Kritik, men vilde dog gøre opmærksom paa, at Humanitet kunde ramme forkert.

Vestesen mente, at skønt en Købmand nok var berettiget til midt om Vinteren at sætte Prisen op, saa havde Udvalget dog fundet det rigtigst at bibeholde de lave Cokespriser, særlig da det gjordes gældende, at Prisen for Gas- og Elektricitet var ret høj.

Værket søgte saa meget som muligt kun at sælge til Enkeltmand, men Kreditspørgsmalet stillede sig hindrende i Vejen derfor; alligevel solgtes der ikke Cokes til Forhandlere, naar Beholdningen var ringe.

Mikael Johansen tilraadede ikke at købe mere end højst nødvendigt, da Priserne var lavest i Maj og Juni, og han tvivlede ikke om, at Kommunen vilde spare ret betydelige Beløb, hvis man altid gjorde sine Kulindkøb i disse Maaneder.

Jakob Jensen paapegede, at Kullene altid var dyrest sidst paa Vinteren, naar Østersøhavnene aabnedes for Sejlads.

Vestesen oplyste, at Værket kun havde Kul nok til April, og at det altsaa var nødvendigt at købe nu.

Indstillingen vedtoges, hvorefter Leveringen af 8000 Tons Kul overdroges Firmaet Hans Broge & Co. ifølge Tilbud paa Londonderry Kul til 15 Kr. 99 Øre pr. Tons.

7. (J. Nr. 492—06). Indstilling fra Vandværksudvalget angaaende Licitationsbud paa Udførelsen af Vandværkets **Vandmesterarbejder i Aaret 1907—08.**

Indstillingen vedtoges, hvorefter Arbejderne fordeles mellem Vandmestrene F. E. Petersen og N. Nielsen.

8. (J. Nr. 479—06). Indstilling fra Skoleudvalget om Fordeling af Renterne af **Christian IX's Jubilæumslegat** blandt Byskolerne efter Børnetal.

Tiltraadtes.

9. (J. Nr. 484—06). Fra Sundhedskommissionen var modtaget Beretning om det i 1906 udøvede **Tilsyn med Plejebørn** her i Kommunen.

Indsendes til Stiftamtet.

10. (J. Nr. 477—06). Fra fhv. Kommunelærer **J. Ølsgaard** forelaa et Andragende om, at den Pensionsret han ved 20 Aars Virksomhed som Kommunelærer havde erhvervet sig, under Hensyn til, at der paahvilede hans ny Embede som Alterdegn ved Domkirken en ret betydelig Pensionsbyrde til Forgængeren i Embedet, maatte bevares for den eventuelle Enkepensions Vedkommende, saa længe den nævnte Pensionsbyrde vedvarede.

Formanden antog ikke, at Byraadet havde noget med den foreliggende Sag at gøre, da Halvdelen af Pensionen skulde udredes af Statskassen og Halvdelen af Skolefonden.

Nørgaard var enig med Formanden i, at man maatte sige nej nu, men hvis Ansøgeren døde i Løbet af nogle Maaneder, inden han havde erhvervet ny Pensionsret, vilde han dog finde det rimeligt, at man saa med Velvilje paa et eventuelt Andragende fra Enken.

Jakob Jensen vilde finde det rigtigst, om man henviste Andrageren til Ministeriet eller Amsraadet, da Kommunen ikke kunde garantere en Embedsmands Pension, naar han udtraadte af Tjenesten for at gaa over til anden Virksomhed.

Efter indhentet Erklæring fra Skoleudvalget vedtoges det at udtale, at Byraadet ikke kan anse Sagen for sig vedrørende.

11. (J. Nr. 12²⁶—06). Indstilling angaaende Tildeling af forskellige **Alderdomsunderstøttelser** tiltraadtes.
12. (J. Nr. 498—06). Indstilling fra **Slagtehusudvalget** angaaende Licitationsbud paa Opvarmnings- og Ventilationsanlægget til Restaurationsbygningen ved det ny Kvægtorv.

Indstillingen vedtoges, hvorefter Anlægget overdroges Fabrikant M. Seest for 592 Kr.

13. (J. Nr. 497—06). Indstilling fra **Slagtehusudvalget** angaaende indkomne Licitationsbud paa Opførelsen af en lukket Stadelplads, og en overdækket Stadelplads for Grise og 2 Lammefolde paa det ny Kvægtorv.

Indstillingen vedtoges, hvorefter Opførelsen af de 2 førstnævnte Bygninger overdroges Tømrermester J. Jacobsen, Skaade, for henholdsvis 4440 Kr. og 1590 Kr., medens Lammefoldene overdroges Murmester Haugaard, Aarhus, for 689 Kr.

14. (J. Nr. 495—06). Indstilling fra **Skoleudvalget** om, at der paa Budgettet for 1907—08 til 1aarige Lærerkursus opførte 300 Kr. tildeles Lærerinderne M. W. H. Hansen og M. Diderichsen samt Timelærer H. Kjærsgaard med 100 Kr. hver.

